

saaledes, at den Handelsministeren ifølge denne Paragraf tillagte Bemyndigelse til Dispensationer opretholdes, idet det efter Ministeriets Mening vil være nødvendigt stadig at have denne Dispensationsbeføjelse, fordi det er vanskeligt under de nuværende Forhold at erhverve sig den til Styrmands-eksamen krævede Matrosfart i Sejlskibe. Punkt 11 indeholder Forslag om Indsættelse af 3 nye Paragraffer, §§ 37, 38 og 39. § 37 er nærmest af formel Natur og giver Handelsministeren en Bemyndigelse til at træffe foreløbig Bestemmelse vedrørende Driften af Navigationsskolen i København i Tilfælde af, at „Foreningen til Søfartens Fremme“ skulde opløses. Jeg vil her gerne tilføje, hvad jeg ogsaa gjorde i det andet høje Ting, at jeg opfatter denne Bemyndigelse saaledes, at den ogsaa træder i Kraft i det Tilfælde, at den nævnte Forening af anden Grund skulde være ude af Stand til at føre Skolen videre. Disse Bestemmelser er, som jeg sagde før, kun af foreløbig Karakter og skal kun gælde, indtil Skolens Forhold i det givne Tilfælde kan ordnes nærmere ved Lov. § 38 giver Ministeren en Bemyndigelse til at fastsætte de nødvendige Overgangsbestemmelser ved Nedlæggelsen af Skolen i Rønne og Skibsfører-afdelingerne i Aalborg og Marstal for at drage Omsorg for, at de Elever, der derved bliver, om jeg saa maa sige, hjemløse, faar Adgang til at fuldende deres Uddannelse paa den bedste og bekvemteste Maade. I § 39 tillægges der de nuværende Bestyrere og fast ansatte Lærere Anciennetet fra det Tidspunkt, da vedkommende er blevet godkendt som henholdsvis Bestyrer eller Lærer efter de hidtil gældende Regler, hvilken Ordning man har ment vil være den naturligste og retfærdigste. Endelig er der en Bestemmelse om, at denne Lov træder i Kraft den 1. April 1922. Hertil skal jeg om et Øjeblik komme tilbage.

Som jeg sagde til at begynde med, er det den ændrede Skoleordning og de dermed i Forbindelse staaende Forhold — og her sigter jeg navnlig til Betyrrelsen af Lærernes økonomiske Forhold og en bedre Læreruddannelse samt Fremskaffelse af bedre Undervisningsmateriel —, der udgør Lovforslagets Hovedindhold. Men ved Siden deraf indeholder Lovforslaget ogsaa en anden Ændring af mindre Betydning, nemlig vedrørende Spørgsmaalet om Fastsættelsen af de Kray, som ved de forskellige nautiske Eksaminer kan stilles i de enkelte Fag, og dette skyldes en Revisionsbestemmelse i den oprindelige Lovs § 7 og en tilsvarende Bestemmelse i Loven af 30. April 1921. Hvad

dette Spørgsmaal angaar, vil det sikkert være ærede Medlemmer bekendt, at den almindelige Ordning er den, at selve Fastsættelsen af Eksamenskravene ved offentlige Eksaminer overalt er forbeholdt Administrationen, og at det, saa vidt mig bekendt, kun er for Navigationsskolernes Vedkommende, der har været Afvigelser fra den almindelige Regel. Ligesom man i det andet høje Ting var enig med mig i Betimeligheden af at ophæve denne Særstilling for Navigationsskolerne, vil man, det tør jeg maaske gaa ud fra, ogsaa i dette høje Ting kunne tiltræde denne lille Reform. Til Vejledning for Rigsdagen og som Bevis for, at man ikke ønsker at benytte denne administrative Bemyndigelse til at skærpe Kravene, findes der som Bilag 1 trykt et Udkast til den kongelige Anordning.

Punkt 1 og Punkt 5 gaar ud paa at ændre Loven i Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt. Punkt 6 er redaktionelt og sammenhørende med den foreslaaede Nyordning. Punkt 7 indeholder en ændret Affattelse af § 13 i den gældende Lov, da den i dette Lovforslag omhandlede fastere Organisation af Skolerne formentlig gør det overflødigt at bibeholde de gamle detaljerede Bestemmelser om, hvor mange Eksaminander der mindst skal indstilles for at betinge en Eksamens Afholdelse. Til Punkterne 1 og 2 blev der under Behandlingen i det andet høje Ting gjort en lille Tilføjelse, idet Tonsgrænsen for de Sejlfartøjer, i hvilke man i mindst et Aar skal have gjort Tjeneste for at kunne indstille sig til Kystskipper- og Sætteskipper-Prøven, er nedsat fra 15 til 7 Tons. Det er ikke uden Betænelighed, at jeg har kunnet tiltræde denne Ændring. Konsekvensen af Ændringen vil være en Ændring i Søneringslovens § 16, i hvilken findes Bestemmelser med Hensyn til Opnaelse af Bevis som Fiske-skipper af 2den Klasse. Dette Bevis giver, som ærede Medlemmer vil vide, ret vidt-gaaende Rettigheder, idet det giver Ret til at føre Skib over hele Nord- og Østersøen, og det er derfor, jeg har haft nogen Betænelighed ved at gaa saa langt ned med Tonsgrænsen. Paa den anden Side har jeg imidlertid ment at kunne overvinde disse Betæneligheder og lade det være afgørende for mig, at den ændrede Regel utvivlsomt vil betegne et meget betydningsfuldt Gode for det samlede Fiskerierhverv, fordi det maa forventes, at mange flere Fiskere end hidtil nu kan naa frem til at skaffe sig Eksamen, altsaa en bedre Uddannelse.

Hvad endelig Lovforslagets finansielle